Dosarul nr. 5r-2101/2024
4-24064762-12-5r-14062024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefier Tatiana Mătăsaru
Cu participarea:
Petiţionarului *****
În lipsa:
Agentului constatator Pavel Ciobanu

examinând în sediul instanţei, în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de ***** împotriva procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 086474 din 13 martie 2024 întocmit în privinţa lui ***** în baza art. 240 alin. (1) Cod contravenţional,

a c o n s t a t a t :

1. La 13 martie 2024, de către agentul constatator Pavel Ciobanua fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 769689, în privinţa lui ***** pentru faptul că la aceeaşi dată, ora 01:30 min., conducând automobilul de marca ,,*****", cu numărul de înmatriculare *****, în mun. Chişinău, la intesecţia str. Ion C. Suruceanu nr. 5 , a ignorat indicatorul 3.31.

2. Conform procesului verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 086474 din 06 iunie 2024, ***** a fost sancţionat în baza art. 240 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale (ce constituie 500 lei) cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

3. În acest sens, la 25 aprilie 2023, *****, nefiind de acord soluţia agentului constatator, a depus o contestaţie împotriva procesului verbal cu privire la contravenţiei şi a deciziei de sancţionare nr. MAI06 086474 din 13 martie 2024 prin care a solicitat anularea procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare cu încetarea procesului contravenţional pe lipsa faptei.

4. În şedinţa de judecată petiţionarul ***** a susţinut contestaţia depusă.

5. Agentul constatator în şedinţa de judecată fiind legal citat la adresa electronică indicată în scrisoarea de expediere, nu s-a prezentat, nu s-a prezentat.

6. Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) din Codul contravenţional citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmânează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta.În cazul în care nu anunţă autoritatea despre

imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

7. Instanţa conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2) şi (3) din Codul contravenţional instanţa a purces la examinarea cauzei în absenţa părţilor absente, or, instanţa a înştiinţat prin citaţie participanţii la proces despre locul, data şi ora şedinţei de judecată.

8. *Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele procesului contravenţional prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată remarcă următoarele:*

9. Potrivit art. 448 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

10. Verificând respectarea termenul depunerii contestaţiei de către *****, instanţa de judecată fixează că, aceasta este depusă în decursul a 15 zile.

11. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

12. În conformitate cu art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

13. Articolul 8 din Codul Contravenţional stabileşte că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

14. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional statuează că procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

15. Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

16. Conform art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

17. Contravenţia prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional (în vigoare la data întocmirii procesului-verbal) statuează că nerespectarea de către conducătorul de vehicul a

indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a indicatoarelor de informare privind locul de staţionare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilităţi, privind direcţia permisă de deplasare, a marcajului rutier al drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie, dreptului privind delimitarea benzilor de circulaţie pe sens opus şi a celor destinate vehiculelor de rută, a marcajului rutier al locului de staţionare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilităţi, nerespectarea regulilor de circulaţie privind începerea deplasării şi schimbarea direcţiei de mers, privind poziţia pe carosabil, privind depăşirea vehiculelor, privind traversarea intersecţiilor şi a locurilor de oprire a transportului public, privind remorcarea vehiculelor, privind transportul persoanelor şi al încărcăturilor, privind deplasarea pe autostrăzi, nerespectarea exigenţelor de folosire a dispozitivelor de iluminat la căderea întunericului sau în condiţii de vizibilitate redusă se sancţionează cu amendă de la 15 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

18. În şedinţa de judecată s-a stabilit că, la 13 martie 2024, de către agentul constatator Pavel Ciobanua fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 086474, în privinţa lui ***** pentru faptul că la aceeaşi dată, ora 01:30 min., a parcat neregulamentar automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, în mun. Chişinău, str. Ion, C. Suruceanu a ignorat indicatorul 3.31.

19. Întru probarea vinovăţiei lui *****, de către agentul constatator la materialele dosarului a anexat: proces-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 086474 din 13 martie 2024 (f.d. 16).

20.Aşadar, potrivit art. 375 Cod contravenţional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

21. Articolul 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional menţionează că (1) probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

22. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

23. În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică

făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

24. În speţă s-a constatat că, prin procesul verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator, contravenientul a fost sancţionat cu amendă în mărime de 15 unităţi convenţionale şi 3 p.p., în baza 240 alin. (1) Cod contravenţional.

25. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

26. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura contravenientul, instanţa a reţinut următoarele.

27. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

28. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

29. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

30. Ca urmare a celor sus-menţionate instanţa concluzionează că, la materialele cauzei nu este material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientului ***** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional nu a fost probată.

31. Agentul constatator urma a identifica martorii oculari, cu audierea acestora, existenţa unei supravegheri video pe sectorul dat de drum, cu ridicarea înregistrărilor corespunzătoare, anexarea unor imagini, acţiuni care nu au fost efectuate şi care de altfel urmau a stabili adevărul pe caz.

32. De asemenea, instanţa reţine că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal de contravenţie contestat de către contravenient, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

33. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentul potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special,

potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

34. Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţie, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

35. În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul ignorării indicatorului rutier 3.31, incriminat contravenientului *****.

36. Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

37. În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

38. Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, contestaţia este întemeiată şi, în consecinţă, urmează a fi admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor expuse *supra* şi în conformitate cu art. art. 395, 445, 448, 461 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

A admite contestaţia depusă de *****.

A anula procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 086474 din 13 martie 2024 prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional şi încetează procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Copia hotărârii de expediat petiţionarului şi agentului constatator pentru informare.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**